

Napokig latolgattam magamban, hogy néhány mondatot fűzök az általam igen tisztelt és nagyra becsült **Eörsi István** *Tiltakozás* című cikkecskéjéhez, amelyben néhány észrevételt tesz azzal az interjúval kapcsolatban, amit az Egyesült Államokban készítettem az Amerika Hangja Rádió számára az akkor itt-tartózkodó Csoóri Sándorral.

Az interjút a Népszabadság meglehetősen precízen, de csak részben közölte, és ez váltotta ki **Eörsi István** reakcióját. (Azért jegyzem meg, hogy „részben”, mivel természetesen a 19 perces interjú teljes szövegét nem adhatta közre a lap. A lényegről azonban Serény Péter becsületesen beszámolt.)

Eörsi Istvánt mindig nagyra becsültem az 1956-os forradalmunk alatti hősie kiállása, majd a kádárizmus alatti üldöztetése és utána az ellenzéki

Ez nem volt fair!

tevékenysége miatt, amikor félelmet nem ismerve harcolt az új, demokratikus Magyarország megvalósításáért. Ezért tartom méltánytalannak, hogy egy olyan becsületes és tehetséges ember, mint ő, ilyen „övön aluli” módszerekhez folyamodjon.

Talán mielőtt elkészítette írását, vehette volna a fáradságot, hogy kapcsolatba lépjen velem, és én készséggel elküldtem volna neki az egész szöveget, amely az antiszemizmus magyarországi helyzetével foglalkozott. Csoóri Sándor ugyanis nem állította, hogy Bibó tanulmánya a zsidókérdésről nem jelent meg, hanem így fogalmazott: „Kár, hogy a Bibó-tanulmány nem jelent meg százezres példányszám-

ban.” Csoóri is tudott a Válaszban megjelent tanulmányról, de — mint tudjuk — ezt a folyóiratot mindössze néhány száz, vagy legjobb esetben pár ezer „vájtfülű” olvasta.

Eörsi úr ezután finom szavakba burkolva igen durván és méltatlanul a következőket írta: „Mindazok, akik érdemeiért becsülték és szerették Csoórit (így, múlt időben), tudják, hogy jelenleg — tapintatból nem részletezhető okok folytán — nincs idézhető állapotban! Kérem a tisztelt Szerkesztőséget, hogy legalább a jövőben gyakorolja vele kapcsolatban a kímélet erényét.” Nem tudom, hogy **Eörsi** úr mit akart ezzel a mondattal az olvasóba szuggerálni, de sajnos ez a meg-

jegyzés egyáltalán nem tekinthető sem kollegiális szellemeskedésnek, sem pedig igaznak. Miután **Eörsi** foglalkozására nézve író és nem elmeszakértő, az egészségügyi utalásokat talán bízza a szakemberekre!

A sajtószabadságot élvező országokban a sajtó mindent megengedhet magának, amíg tényeket és igazat ír. Legalábbis én ezt tapasztaltam sok évtizedes amerikai rádió-újságírói pályafutásom során.

Mindezt nem Csoóri védelmében írom, hiszen ő elég tehetséges, ismert és tisztelt ember ahhoz, hogy ne legyen szüksége az én oltalmazásomra. Csupán **Eörsi István** iránti tiszteletem diktálta, hogy rámutassak néhány hozzá nem méltó és szerintem alaptalan megjegyzésére.

Bán Tamás

Amerika Hangja
(Washington)